

Şafak Hırsızları

– enver-ozcaglayan · 07 Kasım 2024

Şafak Hırsızları...

Gönül ses vermiyor artık kaleme,
Nedensiz niçinsiz terane söyler.
Bir tutam ipucu vermez elime,
Kendince mazeret, bahane söyler.

Kış günü kuruyan yapraklar gibi,
Solmaktan söz açar, düşmekten korkar.
Tavını bulmayan topraklar gibi,
Ne ekersen tutmaz, sapından sarkar.

Anlamsız sözcükler sokar aklıma,
Yeni devrim ister atsız, pusatsız.
Ben bir paralelci değilim ama,
Şimdiki devrimler tatsız mı tatsız!

Paralel bir yerde, dolar yerlerde,
Kasalar, kutular karelerce poz.

Rıza lokmasıdır bunlar, derler de
İnanmazdım, lâkin verilmez bu koz.

Bu fikri diyemem kendime bile,
Çekil git aklımdan, çekil git, derim.
Belki var içinde bin türlü hile,
Bir Kâsım çıkarsa ben ne ederim?

Lodos fırtınası eser denizde,
Herşeyi savurur, uçurur günü,
Gemiler limanda, sandallar gizde,
Mevsim aratacak belli ki dünü.

Ruhumda gurbeti gecelere sor,
Hiç ışık vermiyor artık yıldızlar.
Gönül bu dedim ya; anlatması zor,
Çaldılar ruhumu şafakta kızlar...

01.02.2015

Fatih-İST.

Enver Özçağlayan